

Jack Cheng

Ik zie je in de kosmos

Karakter Uitgevers B.V.

OPNAME 1

6M 19S

Wie zijn jullie?

Hoe zien jullie eruit?

Hoeveel hoofden hebben jullie? Een, twee, of nog meer?

Is jullie huid lichtbruin, net als de mijne? Of zijn jullie glad en grijs als een dolfijn? Of groen en stekelig als een cactus?

Wonen jullie in een huis?

Ik woon wel in een huis. Mijn naam is Alex Petroski en ik kom uit Rockview, Colorado, Verenigde Staten van Amerika, planeet Aarde. Ik ben elf jaar en acht maanden oud. De Verenigde Staten zijn 242 jaar oud, de Aarde is 4,5 miljard jaar oud, maar hoe oud mijn huis is weet ik niet.

Misschien leven jullie wel op een ijsplaneet en wonen jullie in een iglo in plaats van een huis. Misschien hebben jullie ijspriemen als handen, sneeuwschoenen als voeten en zijn jullie bedekt met een goudbruine vacht, net als Carl Sagan, mijn hond. Ik heb hem vernoemd naar mijn held, dr. Carl Sagan, een van de belangrijkste astronomen van onze tijd. Dr. Sagan heeft geholpen bij de lancering van twee ruimtevaartuigen, de Voyager 1 en 2. Hij had een Gouden Plaat aan de ruimtevaartuigen meegegeven, waarop hij allerlei geluiden van onze pla-

neet had opgenomen, zoals het gezang van walvissen, begroetingen van mensen in vijftig talen, de lach van een pasgeboren baby, de hersengolven van een verliefde vrouw en muziek van de belangrijkste musici die de mensheid heeft voortgebracht, zoals Bach, Beethoven en Chuck Berry. Misschien hebben jullie er wel eens van gehoord.

Ik heb Carl Sagan als puppy gevonden bij de supermarkt, verstopt achter een afvalcontainer. Hij was vies en hongerig. Ik zei: Kom maar hier, jongen, wees maar niet bang. Maar hij jankte en krulde zijn staart tussen zijn achterpoten, want op dat moment was ik nog een vreemde voor hem. Ik zei dat ik hem geen pijn zou doen en dat ik een pacifist ben. Volgens mij geloofde hij me want toen ik hem optilde, sribbelde hij niet tegen. Ik nam hem mee naar huis. Daar lag mijn moeder, zoals altijd, op de bank naar haar favoriete programma te kijken. Ik zei dat ik de boodschappen had gedaan maar ook dat ik een puppy had meegenomen. Ik beloofde haar dat ik goed voor hem zou zorgen, met hem zou spelen, hem eten zou geven en in bad zou doen en al die dingen die je op zo'n moment hoort te zeggen.

Maar het enige wat ze zei was: Je staat in de weg! Dus ik deed een paar stappen opzij. De moeder van mijn beste vriend Benji zou helemaal gek worden als hij met een puppy thuis zou komen, maar mijn moeder vindt alles best zolang ik het eten maar klaarmaak en haar niet stoort als ze naar haar favoriete programma kijkt. Ik heb eigenlijk best een coole moeder.

Ik weet niet wat voor televisieprogramma's jullie daar hebben, maar de programma's waar mijn moeder van houdt zijn spelshows, reallife-rechtbankseries en een programma waarin vijf vrouwen in een nepwoonkamer bij elkaar zitten. Als ik bij Benji thuis ben, kijken we naar Cartoon Network omdat zijn familie on demand televisie kan kijken, en Benji, zoals heel veel

kinderen op school, dol is op *Battlemorph Academy*. Ik vind *Battlemorph* ook wel leuk, maar eerlijk gezegd hou ik meer van klassieke tekenfilms, zoals *Dexter's Laboratory*. Die Dexter is echt een slim ventje. Ik kan het niet uitstaan als zijn zusje Didi zijn kamer binnenkomt en alles overhoophaalt. Gelukkig heb ik geen zusje dat mijn spullen overhoophaalt als ik net aan mijn raket aan het werken ben.

Ik heb trouwens wel een oudere broer. Hij heet Ronnie, maar iedereen, behalve ik, mijn moeder en een paar vrienden van zijn oude middelbare school, noemt hem RJ, omdat zijn tweede naam James is. Ronnie is een stuk ouder dan ik, ruim twee keer zo oud zelfs. Hij is vierentwintig, woont in Los Angeles en werkt als agent. Ik weet wat jullie nu denken, maar zo'n soort agent is hij niet. Hij is geen spion en ook geen James Bond. Hij zit niet achter terroristen of drugsdealers aan en hoeft geen poker te spelen met superschurken. Hij is zo'n agent die basketballers en American footballers helpt om in een commercial voor schoenen te komen. Maar hij gaat wél naar chique feestjes en hij draagt een zonnebril, dus ik denk dat het toch een beetje hetzelfde is.

In het begin mocht ik Carl Sagan niet houden van Ronnie. Hij heeft liever niet dat mijn moeder en ik zijn geld uitgeven aan andere dingen dan de boodschappen en rekeningen voor het huis. Toen ik hem aan de telefoon over Carl Sagan vertelde, zei hij dat we ons eigenlijk geen hond kunnen veroorloven. Maar ik zei dat dat wél kon, omdat ik de laatste tijd alleen aanbiedingen in de supermarkt koop en zelf mijn lunchpakket klaarmaak voor op school in plaats van een warme maaltijd te kopen, en dat ik bovendien een parttime baantje heb in het benzinstation van meneer Bashir, waar ik hem help met het op stapels leggen van tijdschriften. Ik zei ook dat ik een deel van het geld dat ik voor mijn raket had gespaard kan gebruiken

om hondenvoer te kopen, want Carl Sagan is helemaal niet zo'n grote hond, en trouwens, voordat je overhaaste beslissingen neemt, zou je beter weer eens een keer naar Rockview kunnen komen zodat je hem in eigen persoon – ik bedoel in eigen hond – kunt ontmoeten.

Dat is nu bijna een jaar geleden en nog steeds heeft Ronnie Carl Sagan niet in eigen hond ontmoet. Maar als dat er ooit van komt, weet ik zeker dat hij meteen gek op hem zal zijn, want wie valt er nu niet voor zo'n snoet?

Hè? Wie valt er nu niet voor zo'n snoet?

Ja, ik heb het tegen jou, Carl Sagan. Wil je even hallo zeggen?

Kom op, joh. Zeg eens hallo.

Carl Sagan wil geen hallo zeggen. Hij kijkt me aan alsof hij wil zeggen: Waar ben je mee bezig? Tegen wie heb je het? Is daar soms iemand? Ik zie helemaal niemand in dat ding.

Er zit ook niemand in, jongen. Het is gewoon een iPod. Je hebt gezien hoe ik hem met goudverf bespoot. Weet je nog? Ik maak opnamen voor intelligente buitenaardse wezens. Wanneer zij mijn iPod over miljoenen lichtjaren vinden, weten ze hoe het op Aarde was. Snap je?

Hij snapt het niet. Nu kijkt hij uit het raam. Hij is snel afgeleid.

Dus ik... eh... Waar was ik ook alweer gebleven?

Nou ja, misschien hebben jullie de Gouden Plaat van mijn held al gevonden maar hebben jullie daar geen platenspelers, of misschien vroeger wel maar nu niet meer. Ik heb ooit wel eens gebruikte platenspelers gezien bij de kringloopwinkel, maar niemand koopt ze nog, want iPods en iPhones passen veel beter in je broekzak. Bovendien kun je op een iPod veel meer informatie opslaan. Ik heb alles wat op de Gouden Plaat staat op mijn iPod geüpload en nog heb ik heel veel opslagruimte over. Later ontdekte ik dat je er ook mee kunt opnemen,

dus toen kwam ik op het idee om geluiden van de Aarde vast te leggen, die jullie nog niet hebben gehoord. En ik ga jullie alles uitleggen wat er achter de schermen gebeurt bij de voorbereiding van de raketlancering. Een soort extra features op een blu-raydisc!

Er is ZOVEEL wat ik jullie wil vertellen. Maar jullie moeten nog even geduld hebben, want Carl Sagan zit bij de deur omdat hij een plas moet doen. En ik moet alles nog inpakken voor mijn reis. De volgende keer vertel ik jullie alles over SHARF en mijn raket.

OPNAME 2

6M 41S

Daar ben ik weer! Ik had jullie beloofd dat ik meer over SHARF zou vertellen en als ik iets beloof, dan hou ik me daaraan. SHARF is een raketfestival dat plaatsvindt in de woestijn bij Albuquerque, New Mexico. Over drie dagen ga ik daar mijn raket lanceren!

De officiële naam van het festival luidt Southwest High-Altitude Rocket Festival, maar iedereen op Rocketforum.org noemt het gewoon SHARF. Dat is een acroniem. Acroniemen zijn woorden die uit de eerste letter van andere woorden bestaan. Zo is NASA een afkorting van National Aeronautics and Space Administration. In groep zes moesten we acroniemen van onze eigen namen maken en hoewel juffrouw Thompson zei dat Alex voldoende was, heb ik mijn volledige voornaam gebruikt. Ik wilde mezelf uitdagen. Het acroniem ging als volgt:

Aardbewoner
Lanceert raketten
Eclips
Xplorer

Angst voor spinnen
Nerd
Dampkring
Enthousiast
Raketfan

Ik heb er ook een voor mijn held gemaakt. Die ging als volgt:

Contact
Astronoom
Reuzeslim
Lichtjaar

Iedereen op het raketforum verheugt zich op SHARF. Bovenin staat een post die luidt: OFFICIËLE SHARF-DISCUSSIEGROEP, en er zijn nu al ongelooflijk veel reacties. Frances19 schreef bijvoorbeeld dat ze haar haren voor het festival in een speciale kleur gaat verven, en Ganymede en Europa hadden het erover hoe leuk het vorig jaar was, en Calexico postte een aantal handige kampeertips, zoals dat wanneer je je schoenen 's nachts voor de tent laat staan, je ze 's ochtends beter even ondersteboven kunt houden omdat er schorpioenen in kunnen zitten. Ook zei hij dat ze vaak in paren leven, dus als je er een hebt aangetroffen, zul je er meestal nog een vinden. Het zijn heel romantische diertjes.

Ik heb mijn raket, tandenborstel en Ronnies oude tent al ingepakt, plus een fles 2-in-1-shampoo en conditioner, want dat scheelt ruimte. Ik neem ook Carl Sagans speciale hondenbrokken mee. Op SHARF gaan we barbecueën, maar Carl Sagan mag geen vlees vanwege zijn gevoelige spijsvertering.

Ik moet nog meer inpakken, maar nu neem ik even een pauze. Ik ben het dak van mijn huis opgegaan. Het liefst zou ik op

de motorkap van een auto liggen, zoals dr. Arroway in de film *Contact*, maar mijn moeder rijdt niet meer, dus ben ik maar de ladder naar het dak opgeklimmen. Meestal kom ik hier 's nachts zodat ik dichterbij de sterren ben, hoewel het maar één verdieping scheelt.

Maar overdag is het ook leuk om hier te zijn. Onze wijk ligt op een heuvel en vanaf het dak van ons huis kun je heel ver kijken. Je kunt de spoorrail zien liggen en de Burger King en zelfs het benzinstation van meneer Bashir, waar een vlaggenmast staat met de allergrootste Amerikaanse vlag van Rockview. Heel ver weg kun je Mount Sam zien liggen met aan de onderkant de grote witte letter R van Rockview. Toen Ronnie jaren geleden een reüniewedstrijd tegen Belmar, de grootste rivalen van de stad, moest spelen, hadden een paar jongens van Belmar High 's nachts de R in een B veranderd, en de volgende dag was Ronnie zo kwaad dat hij vijf keer scoorde en ons team Belmar in de pan hakte. Hun actie had dus een averechts effect.

Soms heeft mijn moeder na een stille dag behoefte aan een frisse neus, dus dan gaat ze wandelen. En als ik op het dak zit, kan ik precies zien waar ze loopt. Op dit moment zie ik haar bijvoorbeeld naar de voet van de heuvel lopen, in de richting van het huis van Justin Mendoza dat aan het einde van onze straat ligt. Bij Justins huis kan ze twee dingen doen: links afslaan naar Mill Road of rechts afslaan naar het huis van Benji. Omdat de wijk is omringd door bomen kan ik niet goed zien waar ze heen gaat.

Trouwens, deze iPod heb ik van Justin gekregen! Hij zat een klas lager dan Ronnie op de middelbare school en hij kwam heel vaak bij ons thuis om met Ronnie te spelen, maar na het eindexamen is hij niet uit Rockview weggegaan zoals Ronnie. Gisteren ben ik bij hem langsgegaan om de iPod voor twintig

dollar van hem te kopen, precies zoals we hadden afgesproken. Maar toen zei hij ineens dat ik hem wel gratis mocht hebben omdat de batterij kapot was. Ik bleef in de garage wachten terwijl hij naar binnen ging om de iPod te halen. Ik keek naar de Honda-motor waar hij altijd aan zit te sleutelen, en toen ik in een van de handvatten kneep, viel er een schroefje uit. Ik legde het op een blauwe poetsdoek, waar nog andere onderdelen op lagen.

Toen Justin met de iPod en lader terugkwam, zei ik: Hé Justin, jij bent toch monteur van beroep? Dan ben je toch wel een keertje klaar met sleutelen?

Hij antwoordde dat hij vaak denkt dat hij klaar is, maar als hij dan een rondje gaat rijden bedenkt hij toch weer iets wat verbeterd kan worden, dus dan haalt hij alles weer uit elkaar en begint weer van voor af aan.

Ik vroeg waarom hij niet gewoon een simulator voor zijn motor downloadde, net zoals ik voor mijn raket. OpenRocket heet die. Daarmee kan ik er verschillende motoren in doen en de neuskegel en vinnen veranderen en precies aflezen hoe hoog de raket zal gaan. Dus ik hoef geen onderdelen te kopen totdat ik klaar ben voor de lancering. Op die manier heb ik mijn raket, de Voyager 3, ontworpen, waarin ik zijn iPod mee de ruimte in ga sturen.

Justin vroeg: Dus dit wordt je allereerste lancering?

Ik knikte, en toen vroeg hij of ik dan niet eerst een paar proeflanceringen moest doen.

Ik zei: Duh, daar heb ik toch die simulator voor!

Justin lachte en vroeg me hoe het met Ronnie ging.

Ik zei dat Ronnie het, zoals altijd, erg druk had met zijn potentiële cliënten. Een potentiële cliënt is iemand van wie Ronnie graag wil dat hij Ronnie als agent wil, dus nodigt hij diegene uit voor de lunch, die hij dan moet betalen.

Justin zei dat hij echt heel erg opkijkt tegen Ronnie en hem altijd als een oudere broer heeft beschouwd, waarop ik zei: Wat grappig, want ik heb hem ook altijd als een oudere broer beschouwd!

Justin lachte weer en vroeg of ik hem wilde laten weten hoe mijn lancering was gegaan. Dat beloofde ik en ik zei ook dat hij even naar het handvat van zijn motor moest kijken, misschien dat er een onderdeelje kwijt was.